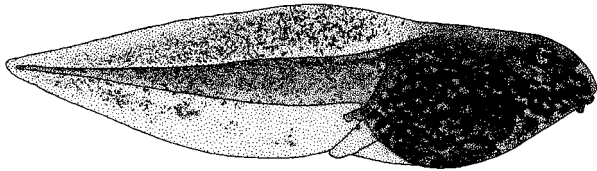

aan weerszijden begrensd door een rij langwerpige zwarte gekleurde wratjes. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat er heikikkers zijn zonder die rugstreep en bruine kikkers met rugstreep; een niet al te betrouwbaar determinatie kenmerk dus. Ook heeft de heikikker een "spitsere" snuit dan de bruine kikker.

Illustratie: Paul Veenvliet ©

De heikikker is als "kwetsbaar" opgenomen in de Rode Lijst. Hij heeft in heidegebieden vooral te lijden van verzuring en verdroging. Hoewel de eieren van de heikikker een grote tolerantie voor zuur water hebben zijn veel heidevennen als gevolg van te sterke verzuring, ongeschikt geworden als voortplantingswater. Hierdoor sterven de eieren af en beschimmelen ze. Ook grootschalige beheersmaatregelen, zoals plaggen, maaien en begrazing, kunnen negatief uitpakken voor de heikikker. Over de toestand van heikikkerpopulaties buiten heidegebieden is helaas nog maar weinig bekend. Hoog tijd dus dat wat meer mensen zich in de heikikkers in de uiterwaarden en duinen gaan verdiepen. Wie voelt zich geroepen?

RESULTATEN PER REGIO

In de onderstaande tabel staat per regio aangegeven hoeveel telgebieden er van iedere soort aanwezig zijn in de desbetreffende regio. Met grijs is aangegeven voor welke soorten die regio specifiek van belang is.

Noord-Nederland (Friesland, Groningen en Drenthe)

Wat meteen al opvalt is de ondergeschikte rol van Noord-Nederland in het meetnet, met in totaal maar tien telgebieden. En dat terwijl Drenthe bijvoorbeeld voor de kamsalamander een zeer belangrijke provincie is. Ook de rugstreppad zou zeker wat ruimer vertegenwoordigd moeten zijn in de toekomst. Bijvoorbeeld op de Waddeneilanden, waar we tot nog toe geen telgebieden hebben. Daar zullen we dus hard aan moeten trekken.

West-Nederland (Noord- en Zuid-Holland, Zeeland)

Hoewel de belangrijkste aandachtsoort voor West-Nederland, de rugstreppad, redelijk goed vertegenwoordigd is, zijn er een paar belangrijke hiaten aan te wijzen. Bijvoorbeeld de heikikker, waarvan we in het Vechtplassengebied en op Texel en Schouwen nog in het geheel geen telgebieden hebben. De kamsalamander is dankzij het

poelenproject van stichting Landschapsbeheer Zeeland wel goed vertegenwoordigd. Maar hopelijk dat met de uitbreiding van het Boomkikkermeetnet de komende jaren in Zeeuws-Vlaanderen, ook deze soort in nog meer telgebieden aanwezig zal zijn.

Midden-Nederland (Utrecht, Gelderland, Overijssel en Flevoland)

Mede dankzij het RIZA-project is Midden-Nederland relatief goed in het meetnet vertegenwoordigd. Hoewel het aantal telgebieden in Utrecht, Flevoland en op de Veluwe nog enigszins te wensen overlaat. Maar in al deze gebieden starten het komend seizoen nieuwe waarnemers. Dus ook dat gaat de goede kant op. Hopelijk zal mede dankzij het boomkikker-beschermingsplan ook de boomkikker in Twente en de Achterhoek binnen korte tijd de plek in het Meetnet krijgen die ze toekomt.

Zuid-Nederland (Noord-Brabant en Limburg)

Alle aandachtsoorten zijn hier rijkelijk vertegenwoordigd, maar helaas nog lang niet allemaal in het meetnet. Vooral de specifiek Zuid-Limburgse soorten en de hei- en boomkikker zullen de nodige aandacht vragen. We gaan ons best doen om ook deze soorten goed gedekt te krijgen.

Aandachtsoorten	Noord-Nederland	West-Nederland	Midden-Nederland	Zuid-Nederland
Vuursalamander				2
Alpenwatersalamander	2	2		35
Kamsalamander	1	5	27	11
Vinpootsalamander	1			9
Vroedmeesterpad		1		5
Geelbuikvuurpad				3
Knoflookpad			6	3
Rugstreppad	0	15	9	7
Boomkikker	1	3	4	2
Heikikker	8	3	15	5
Poelkikker (minimaal)	4	3	14	5
totaal (158)	10	41	49	58